

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313212085
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313212085.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX T. nad Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1.027,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C/423/2013-63 zo dňa 18.03.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania vo výške 38,75 eur na účet JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh.

Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľke uložil povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 138,44 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 497 ods. 1; 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, §§ 2; 3 ods. 1, 2; 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 3 ods. 1; 39; 52 ods. 1 až 4; 53 ods. 1, 5; 54 ods. 2; 100 ods. 1; 101; 103; 110 ods. 1; 521; 558 Občianskeho zákonníka, § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 31.07.2008 zmluvu o revolvingovom úvere zo č.8300011662.

Z oznámenia žalobcu o schválení úveru z 31.07.2008 a z karty klienta vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 796,65 eur, pričom splatnosť 30. splátok vo výške 51,09 eur bola dohodnutá na 30. deň v mesiaci. RPMN bola uvedená vo výške 77,13 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 77,03%.

Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 13.7.2009 a z vyjadrení navrhovateľa v návrhu na začatie konania a z jeho vyjadrení vyplýva, že došlo k okamžitému zosplatneniu úveru dňom 03.08.2009.

Tento úkon urobil navrhovateľ v súlade s bodom 13.1. písm. a) Zmluvných dojednaní a v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa v konaní uviedla, že k návrhu nemá výhrady a ak bude musieť platiť, tak dlžnú sumu môže, vzhľadom na zlú finančnú situáciu, splatiť v mesačných splátkach po 30,- eur.

Dňa 30.10.2013 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Vedľajší účastník vo svojom podaní z 03.12.2013 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku dôvodiac, že žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Prvýkrát si mohol navrhovateľ uplatniť nárok na súde 03.08.2009, žalobu však podal až dňa 21.08.2013.

Z tohto dôvodu navrhol vedľajší účastník žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Prihliadnuc na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ podal žalobu až dňa 21.08.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, pretože ju mohol podať už dňa 04.08.2009.

Vedľajší účastník, ktorý vystupuje na strane spotrebiteľa za účelom jeho ochrany je oprávnený na všetky úkony v jeho záujme. Aj túto námietku premlčania vyhodnotil súd ako úkon, ktorý je jednoznačne v záujme spotrebiteľa.

Námietka vedľajšieho účastníka je oprávnená, preto súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ.

V odvolaní poukázal na to, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods. 2, 3; § 144, § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutie o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne s odporcom. Ustanovenie § 93 ods. 4 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku neznamena vytvorenie „ďalšieho plnohodnotného“ účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Nie je možné na základe ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal.

Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku, evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie úspechu titulom uplatnenia náhrady trov konania.

Údajné náklady na zastúpenie občianskeho združenia, vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa, advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy. priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia občianskeho združenie je v rozpore s §§ 1, 2, 3 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ spochybňuje, či vedľajší účastník je združením podľa zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko ani z rozsudku nevyplýva, či preukázal reálne vykonávanie činnosti podľa tohto zákona. To, že tzv. občianske združenia deklarujúce sa ako združenia vykonávajúce činnosť podľa zákona č. 250/2007 Z. z. sú len účelovým prostriedkom na generovanie trov právneho zastúpenia, dokazuje aj účasť ďalšieho združenia v tomto konaní. Preto vzniká dôvodná pochybnosť nielen o tom, či tieto subjekty spĺňajú zákonné podmienky pre účasť v konaní.

Aj keď v zmysle ust. § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, t. j. má aj právo dať sa v konaní zastupovať advokátom v zmysle ust. § 24 v spojení s ust. § 25 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. V prípade, že sa dá v konaní zastupovať advokátom, je povinné samé znášať náklady s tým spojené, nakoľko takto vynaložené náklady nemožno považovať za trovy účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.06.2014.

Vo vyjadrení uviedol, že zmysel vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní naplnil. Poskytol odporcovi skutočnú pomoc v spore. Trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovy nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva odporcu - spotrebiteľa.

Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/177/2013-61 zo dňa 28.10.2013.

Právne zastúpenie advokátom v predmetnom konaní je účelné, nakoľko právne kvalifikované podania prispievajú k účinnej ochrane odporcu - spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v slabšom postavení.

Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (rozsudok Mostaza Claro C-168/05). takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7MCdo/4/2010).

Nakoľko žalobca používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne určená za neprijateľnú, porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly a takéto konanie je aj na úkor kvality a očisty verejného života.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Služba advokáta je

pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosť toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú vždy účelné. Uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom. V množstve sporov už pomoc vedľajšieho účastníka pri vstupe do konania môže voči navrhovateľovi pôsobiť odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť, resp. premlčanie uplatňovaného nároku, berie svoj návrh späť.

Navrhovateľ sa v odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, podľa ktorej vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom navrhovateľ si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj „činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov“. Navrhovateľ, nakoľko je poradcom, mal by byť aj odborne spôsobilý na podávanie jednoduchých návrhov na vydanie platobných rozkazov a nemal by žiadať pomoc advokáta, v dôsledku čoho by aj navrhovateľ mohol predchádzať zbytočnému navýšeniu trov súdneho konania.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdil.

Vedľajší účastník si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 69,45 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom konania vo veci bolo zaplatenie sumy 1.027,26 eur s príslušenstvom, žalovanej ako pohľadávka zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou.

Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd prvého stupňa dňa 21.08.2013.

Dňa 30.10.2013 oznámilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Vedľajší účastník zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil si náhradu trov konania..

Dňa 03.12.2013 doručil vedľajší účastník súdu prvého stupňa podanie označené ako vznesenie námietky premlčania, v ktorom v ktorom vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky, uplatňovanej žalobou a žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa.

Uvedené podanie vedľajšieho účastníka bolo navrhovateľovi a jeho právnomu zástupcovi doručené dňa 18.12.2013.

Na základe uvedenej námietky vedľajšieho účastníka a súvislosti s ďalšími dôvodmi, uvedenými vyššie, súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu odvolací súd konštatuje:

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 2, 3, 4 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení zmien a doplnkov).

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu odporkyne. V súvislosti s konaním si uplatnil náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Navrhovateľ proti vstupu uvedeného vedľajšieho účastníka do konania nenamietal.

Možno nepochybné skonštatovať, že v dôsledku úspešnej námietky premlčania vedľajším účastníkom navrhovateľ bol v konaní neúspešným, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku odporkyňa mala v konaní plný úspech.

Trovy konania si odporkyňa neuplatnila, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane odporkyne, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Súd prvého stupňa správne vyčíslil aj výšku priznaných trov konania na strane vedľajšieho účastníka pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník poskytol odporkyňi kvalifikovanú ochranu v predmetnom spore, preto mu prináleží súdom prvého stupňa priznaná odmena. Všetky účtované a priznané trovy konania boli účelné. Čo sa týka ich správneho výpočtu, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa čo do výroku, ktorým boli priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, s čím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

K odvolacím námietkam odvolateľa je potrebné dodať, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejme z ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné.

Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka k návrhu na začatie konania žalobe nepochybné vyplýva, že vedľajší účastník uplatnil námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku a s touto námietkou bol úspešný.

Správne preto súd prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu k odporkyňi aj k vedľajšiemu účastníkovi aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Preto odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 219 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia k rukám jeho právneho zástupcu vo výške 138,44 eur ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V odvolacom konaní neúspešný navrhovateľov nemá právo na náhrada trov odvolacieho konania. Úspešná odporkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania vo výške 38,75 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti výroku o trovách konania (§ 13a ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z.) v sume 30,71 Eur a režijný paušál vo výške 8,04 Eur.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi zaviazal odvolací súd navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.